

РЕШЕНИЕ

№ 1091

гр. Пловдив, 17.05.2019 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ПЛОВДИВСКИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, XXIX състав, в открито заседание на
единадесети април, през две хиляди и деветнадесетата година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Методиева

при секретаря Б.К.,

като разгледа докладваното от съдията административно дело № 588 по описа на съда за
2019 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава десета, Раздел първи от АПК, във
връзка с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на К.М.Ш. *** против писмо Изх.№ ДИ-14-00-34/1 от
11.12.2018 г. на Комисия по ЗДОИ при Министерство на младежта и спорта, изпратено
до жалбоподателя по Заявление за достъп до обществена информация вх.№ ДИ -14-34
от 23.11.2018 г.

Жалбоподателят с жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния
представител адв.К., заявява, че счита оспореното писмо за индивидуален
административен акт, съставляващ решение за отказ от предоставяне на обществена
информация, като моли съдът да го обяви за нищожно, респективно да го отмени като
незаконносъобразно, като бъде задължен ответника да предостави достъп до поисканата
информация. Изложено е подробно становище по същество с твърдение, че неправилно
ответникът е приложил нормата на чл.8, т.1 от ЗДОИ, както и че исканата информация
от жалбоподателя е обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. Претендира се
присъждането на разноски по представен списък. В предоставения от съда срок по искане
на жалбоподателя, същият не е представил писмени бележки.

Ответникът по жалбата – Комисия за разглеждане на заявленията за достъп до
обществена информация при Министерството на младежта и спорта, чрез процесуалния
си представител главен юрисконсулт М., в съдебно заседание, както и с подробно
писмено становище прави искане за оставяне на жалбата без разглеждане като
недопустима и делото да бъде прекратено предвид характера на оспореното писмо, което
според ответника не съставлява отказ от предоставяне на обществена информация, а има
само уведомителен характер. Развити са съображения и по същество относно вида на
исканата информация, като в тази връзка е направено алтернативно искане за отхвърляне
на оспорването като неоснователно. Претендира се присъждане на юрисконсултско
възнаграждение в минимално предвидения размер.

Окръжна прокуратура – Пловдив, надлежно уведомена за образуваното
производство, не е встъпила в производството и не е взела становище.

Съдът, на първо място, намира, че жалбата е допустима. Същата е депозирана против годеен за оспорване индивидуален административен акт, доколкото се касае до писмо, изпратено до жалбоподателя по повод на негово заявление за достъп до обществена информация, което, независимо от това, че не е наименовано решение, по същество си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да се предостави поискания със заявлението достъп до информация. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, който е инициирал производството пред органа, то жалбоподателят има правен интерес да обжалва акта, който, видно от самото му съдържание, не е само с уведомителен характер, а на практика съдържа отговор на административния орган по същество по заявлението на жалбоподателя до него. В насока неоснователност на твърденията на ответната страна за недопустимост на жалбата е налице и трайна и непротиворечива практика на ВАС, обективизирана напр. в Решение № 1050/2008 г. Решение № 13558/2009 г., Решение № 6713/2012 г., Решение № 4316/2016 г., Решение № 9806/2017 г. и др.

Оспорването е в срок, доколкото е направено при условията на чл.140, ал.1 от АПК, понеже в административния акт не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалван. Обжалваният акт е връчен на жалбоподателя на 13.12.2019 г., съгласно приложена разписка от куриер, а жалбата е депозирана по пощата на 12.02.2019 г.

По същество, жалбата на К.Ш. се явява основателна.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, съставляващи приетата административна преписка, намери следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по подадено от жалбоподателя Ш. до Комисията за достъп до обществена информация при Министерството на младежта и спорта Заявление за достъп до информация с вх. № ДИ – 14-00 – 34 от 23.11.2018 г., в което е посочено, че заявителят желае да му бъде предоставена обществена информация относно: копие на писмо на БСС, вх. № 09-00-5696/12.11.2014 г., което е необходимо за процедура по пенсия на треньор Г.. Отбелязана е предпочитаната форма на поисканата информация – копия на материален носител.

Заявлението за достъп до обществена информация на Ш. било разгледано от Комисия, определена със Заповед на Министъра на младежта и спорта № РД -09-352/07.06.2017 г., последователно изменяна относно състава на комисията със Заповед № РД -09-203/10.04.2018 г., Заповед № РД -09-355 от 21.06.2018 г., Заповед № РД – 09-377 от 12.07.2018 г.и Заповед № РД – 09-481 от 19.09.2018 г. и съгласно Вътрешни правила за достъп до обществена информация в министерството на младежта и спорта, приложение към първата от заповедите. Комисията, в актуалния ѝ състав, съгласно последната от заповедите на Министъра на младежта и спорта, се произнесла с оспорения акт, в който посочила, че в деловодната система на ММС се открива писмо от Българския стрелкови съюз /БСС/ с вх. № 09-00-5696/12/11.12.2014 г., с което БСС уведомява, че няма промяна в списъка на олимпийските медалисти по спортна стрелба, прекратили спортно-състезателната си дейност. Като заключение било посочено, че търсената информация не е обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, тъй като не представлява информация за обществения живот в страната и въз основа на нея заявителят не може да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект. Посочено е, че поради това и същата не подлежи на

предоставяне по реда на ЗДОИ. Като допълнителни мотиви Комисията е посочила, че в самото заявление се сочи нуждата, породила търсенето на документа, а именно „за процедура по пенсия на треньора Г.“, поради което и независимо дали посоченият документ е обективно необходим и може да послужи за посочената цел, се касае до информация във връзка с административното обслужване на гражданите, по отношение на която разпоредбите на закона не се прилагат, съгласно чл.8, т.1 от ЗДОИ.

От правна страна, съдът намира следното: Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, като се установява, че Министърът на младежта и спорта, който се явява задължен субект по ЗДОИ /чл.3, ал.1/ е определил, съобразно с чл.28, ал.2 от ЗДОИ, длъжностни лица, които да вземат решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. Налице е изрична делегация на правомощия по ЗДОИ и съставът на Комисията, постановила обжалвания отказ, съответства на определения с изрични заповеди актуален състав към момента на произнасянето, поради което и Комисията е действала в рамките на законоустановените и делегирани правомощия на задължения по ЗДОИ субект. Не е възведено в жалбата и твърдение за нарушение на чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Актът на Комисията е постановен обаче в нарушение на изискванията за форма, предвидени в чл.38 от ЗДОИ, като неспазването на изискуемата форма, включително и непосочването на реда за обжалване на постановения акт, съставляват основание по чл.146, т.2 от АПК за отмяна на оспорения акт. Посоченото според съда не води до извод за нищожност на административния акт, доколкото по същество, макар оспореният акт да не носи наименованието решение, да не е посочена конкретната дата на приемането му и редът за неговото обжалване, то същият съдържа правни и фактически съображения за отказа и волята на компетентния да го издаде административен орган е ясно изразена.

Основният мотив за отказ от предоставяне на информация по реда на ЗДОИ е оценката на издателя на оспорения отказ на характера на информацията, която се иска, като такава не попадаща в определението по чл.2 от ЗДОИ. Съдът счита, че неправилно Комисията по чл.28, ал.2 от ЗДОИ е приложила закона, като е счела, че исканата информация не отговаря на дефиницията за обществена информация. От заявлението е видно, че се иска копие на писмо, изпратено до Министерството на младежта и спорта от Българския стрелков съюз / БСС/, който съставлява спортна организация по смисъла на ЗФВС /както отменения, така и сега действащия/. В тази насока и доколкото съгласно ЗФВС Министърът на младежта и спорта ръководи, координира и контролира държавната политика в областта на физическото възпитание и спорта, включително и като упражнява надзор и подпомагане върху дейността на спортните организации, то съхраняваната при него информация в тази връзка и конкретно такава, изходяща от спортните организации, касаещи тяхната дейност, безспорно има характер на информация, свързана с обществения живот в страната. Затова и правилно е позоваването и на двете страни по делото на конкретни разпоредби от преждедействащия ЗФВС, каквито съществуват впрочем и в сега действащия нов закон, касаещи разходване на средства от бюджета на ММС за стимулиране и награждаване на финалисти от олимпийски игри и за отпускане на месечни премии за треньори на олимпийски медалисти, прекратили активна състезателна дейност, като се има предвид цитирания в обжалвания отказ текст, съдържащ се в писмото на БСС. Ясно е, че подобна информация се събира в ММС именно с цел осъществяване на конкретните общи и специализирани правомощия на изпълнителната власт в този ресор, поради което и безспорно съставлява обществена информация.

Не се възприемат за основателни възраженията на ответната страна относно това, че от характера на исканата информация нямало как заявителят да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект. Вярно е, че въпросното писмо на БСС, което се иска да бъде предоставено е изходящо от спортна организация, а не от ММС и поради това естествено не съдържа конкретни данни за дейността на административния орган, като задължен субект по ЗДОИ. Тази информация обаче, касаеща наличие или липса на промяна в списъци на олимпийски медалисти по спортна стрелба, прекратили спортно-състезателната си дейност, съставлява част от информацията, въз основа на която гражданите могат да си съставят собствено мнение например относно начина на разходване на предвидените в бюджета средства за премии и награди и за кого същите са разходвани, още повече, че самият ответник в становището си сочи, че търсената информация е постъпила в ММС именно във връзка с приложението на чл.59б, ал.2 от ЗФВС /отм./. Законът в чл.2 от ЗДОИ посочва общо, че информацията следва да дава възможност на гражданите за съставяне на собствено мнение за дейността на задължения субект, но не поставя изисквания относно степента на тази възможност, свързана с обема и пълнотата на информацията, така че да бъде прието за основателно възражението на ответната страна, че само по себе писмото на БСС, копие от което се иска да бъде предоставено, не дава такава възможност.

Необосновано е и заключението, дадено в оспорения отказ относно това, че се касаело до информация във връзка с административното обслужване на гражданите и в тази връзка е изключено приложението на ЗДОИ на основание чл.8, т.1 от същия закон. За този си извод Комисията е взела предвид записаната от заявителя в заявлението за достъп до обществена информация цел на искането. На първо място, ЗДОИ не изисква в съдържанието на заявлението да бъде посочена целта на заявителя, а правният интерес и целта, за която се иска достъп до обществена информация не са процесуална предпоставка за възникване правото на достъп до такава, както е имал възможност да посочи и ВАС в Решение № 14314/2017 г. Поради това и обсъждането от страна на издателя на отказа на посочената от жалбоподателя цел на заявеното искане за достъп до обществена информация, в случая не е относимо към преценката на основанията за отказ. Нещо повече, дори и да се вземе предвид посочената от жалбоподателя в заявлението му цел, то исканата информация пак не може да бъде съотнесена конкретно към тази, предоставяна във връзка с административното обслужване на гражданите и физическите лица, доколкото не се установява от доказателствата по преписката, исканата информация да е от частен характер и да касае единствено заявителя /в този см. е Решение № 7855/2012 г., както и Решение № 765/2014 г. на ВАС/. Освен това, в случая следва да се имат предвид и легалните дефиниции на понятията „административно обслужване“ и „административна услуга“, дадени от Закона за администрацията, въз основа на които се прави извода, че предоставянето на информация в хода на административното обслужване е свързано с признаването или отричането на лични права или задължения или изобщо осъществяването на всякакви действия от администрацията, които представляват законен интерес на конкретно физическо или юридическо лице. В конкретния случай заявителят Ш. действително е посочил цел – за процедура по пенсия на треньора Г., но посочената цел не обуславя извод за наличието на друга административна процедура, в рамките на която като страна участва именно заявителя Ш.. В тази насока и заявеното в становището на ответника обстоятелство, което се твърди да е свързано с описаната обществена дейност на жалбоподателя, а именно, че същият на практика, ползвайки възможността по ЗДОИ, събирал „личен архив“ на документи, касаещи конкретна спортна организация, по никакъв начин не променя, а напротив, дори потвърждава извода на съда относно това, че в конкретния

случай е налице установено търсене от страна на гражданин на обществена по своя характер информация, сиреч такава, свързана с обществения живот в страната в областта на развитието на спорта и че от тази информация въпросният заявител може да си състави собствено мнение относно дейността на Министеръра на младежта и спорта, който, както се каза, е отговорен относно лицензионния режим, надзора над дейността и развитието на спортните организации в страната.

При това положение, като се вземе предвид факта, че е било налице заявление до задължен по ЗДОИ субект за предоставяне на информация, която е обществена по своя характер, то е следвало компетентната в случая Комисия за достъп до обществена информация при ММС да предостави, в случай че не са налице основанията за отказ по чл.37 от ЗДОИ, каквито основания не са посочени, исканата по вид и начин на предоставяне информация и тъй като това не е било сторено, са налице нарушения и по чл.146, т.4 и т.5 от АПК, допуснати при издаването на оспореното писмо, имащо характер на индивидуален административен акт. Затова и същото следва да се отмени като незаконосъобразно и преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне на основание чл.173, ал.2 от АПК. При новото произнасяне органът следва да постанови изричен акт – решение по чл.28, ал.2 от ЗДОИ при спазване на административнопроизводствените правила за това и при съобразяване на указанията на съда по приложението на материалния закон.

Предвид гореизложеното с оглед изхода на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, Министерството на младежта и спорта ще следва да бъде осъдено да заплати на оспорващия сторените разноски, възлизащи на сумата от общо 610 - заплатена държавна такса за образуване на съдебно производство и възнаграждение за един адвокат.

Водим от изложените мотиви и при съобразяване на чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК и чл.40, ал.3 от ЗДОИ

Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо Изх.№ ДИ-14-00-34/1 от 11.12.2018 г. на Комисия по ЗДОИ при Министерство на младежта и спорта.

ИЗПРАЩА преписката на Комисия по ЗДОИ към Министерство на младежта и спорта за произнасяне по заявление вх. № ДИ – 14-00 – 34 от 23.11.2018 г., подадено от К.М.Ш. ***, съобразно с дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерство на младежта и спорта гр.София да заплати на К.М.Ш. с ЕГН ***** *** сумата от 610 / шестстотин и десет/ лева, направени разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: